

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: egész évre 5 frt, felévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 fr 20 kr. — Egyed. szám ára 5 kr. Közzétek, tanítók, iparosok és egyesületek, melyek egyenként, ha előfizetnek, 4 frtért kapják a lapot.

Felolós szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelyt) intézendők.

Kiadóhivatal: K. Vásárhelyt az ifj. Jancsó Mózes könyvny. dájában, hová a hirdetések s előfizetési pénzek küldendők.

Kvóta és politika.

Az osztrák és a magyar kvóta-küldöttségek szóbeli tárgyalásai dugába dőltek. A küldöttségek tagjai titoktartást fogadtak egymásnak az elmondottakra nézve; ennél fogva a küldöttségek tagjain kívül aligha tud valaki valamit erről a titkos jellegű konferenciának lefolyásáról. Csak abból a körülményből, hogy a küldöttségek nem tudtak megegyezni, következtetjük, hogy az osztrákok valószínűleg oly sokat követeltek, amennyit a magyarok megadni nem tudtak. Most tehát az ügy a második stádiumába jutott, mikor t. i. a két kormány tárgyal egymással közvetlenül és ekkormár a kérdésnek politikai oldala mindinkább előtérbe lép. A küldöttségek kvázi mint közgazdasági szakbizottságok foglalkoztak a kvótakérdéssel és tisztán pénzügyi szempontból mérlegelték azt. Nem is csodáljuk tehát, ha ezen az alapon aztán, mikor egyik fél a másikkal szemben, ha nem is annak rovására, de az eddiginél mindenestre kedvezőbb helyzetet akart teremteni, — megállapodás nem jött létre. De nem feledjük azt sem, hogy itt csak egy küldöttség véleményéről van szó, amelynek megállapodásai különben sem kötelezték volna sem a két kormányt, sem a két parlamentet, mert utóvégre mégis csak a kormány felelős a kvóta-kérdésben úgy gazdasági, jogi, mint politikai tekintetben.

Azért tehát mindenekelőtt azt a bal-

véleményt kell szétosztalnunk, hogy most már okvetlenül rosszabbra fordult az ügy, miután a kvóta-deputációk működése meghiúsult. Mert épen ez volna a helyzet, ha valamelyik kormány p. o. nem fogadta volna el az illető fél küldöttségének megállapodásait. Ekkor megint csak a két kormánynak kellett volna tárgyalni egymással. A kvóta-küldöttségek működésének meghiúsulásával a helyzet csak annyiban változott, hogy a kormány most a saját felelősségét és aziránta való bizalmi kérdés felvetését kénytelen előtérbe állítani, mert már a kvóta-küldöttség nem szolgálhat neki pajzsul ezen különben is mindinkább általános politikai jellegűvé lett kérdés eldöntésénél. Most már a kormány tisztán és egyedül a saját iniciatívájából indul ki és egyedül a saját felelősségére intézi az ügyet. Épen ezért egészen más szempontok is vegyülhetnek a dologba, miután a nagyobb politikai kérdések eldöntésénél a legmesszebb menő körültkintéssel kell eljárni.

Vegyük mi is a legszélsőbb, mondjuk legkedvezőtlenebb helyzetet. A kvóta-kérdésben a két kormány sem tud megegyezésre jutni. Ennél fogva ő felsége dönt és pedig egy évre, mely alatt tehát újból kell a tárgyalásokat folytatni, mert végre is meg kell állapítani a közösügyi költségekhez való hozzájárulás arányát. A közös ügyeket így incidencialiter, eltörölni nem lehet, tehát az azokkal járó kiadásokról is gondoskodni kell. Még akkor is, ha

ő felsége a mostani állapot egy évre való fontartása mellett döntene, ez okvetlenül kormányválsággal kell hogy járjon Ausztriában vagy Magyarországon, esetleg mindkét országban. Mert igazi politikai abszurdum lenne, ha ezen prolongáció után ismét ugyanaz a két kormány tárgyalna egymással, a mely annakelőtte megállapodni nem tudott. Mert vagy akkor, vagy most nem lehetne neki igaza.

Már most nagyon megfontolandó, hogy egy beláthatatlan kimenetelű kormányválság esélyeinek tegyük ki az országot és a monarchiát, a pártszenvédeleket felkorbácsolva és a felforgató elemeket feltüzelve. Ez sem okos, sem hazafias cselekedet nem volna, mert ha valaha, úgy a mostani külügyi bonyodalmak és bizonytalan állapotok egyenesen megkövetelik, hogy a monarchiát minél szilárdabban, minél szorosabban összetartsuk, mert most váltak jóformán aktualissá azok az okok, amelyek a történelmi fejlődés során ennek az osztrák-magyar monarchiának megalapítására vezettek: a közös védelem szüksége. Nálunk legalább a bűnösséggel határos volna és igazi merényletszámba menne a tulzó függetlenségi törekvéseknek érvényesítése most, mikor elérkezett az ideje annak, hogy a mai szervezetnek hasznát vegyük, ennek a közös védelemnek áldásaiban részesüljünk, amelyért annyi áldozatot hoztunk ekkoráig, a hosszas béke ideje alatt. De félő, hogy épen a „salus rei publicae“ fel-tétlenül érvényesülő elve esetleg más kom-

TÁRGZA.

Gábor Áron temetése.

Egész Magyarországon mindenki tudja, hogy ki volt Gábor Áron, a híres székely, aki az erdélyi részekben az ágyukat öntötte s akinek az erdélyi diadalokban nagy része volt. Arról azonban már igen kevesen tudnak, hogy ennek a kiváló hősnek milyen volt a halála és milyen a temetése.

Graeza György, aki a magyar szabadságharc történetét írja, a vállalat most megjelent 80-ik füzetében rendkívül érdekes és megkapó leírását adja a hős halálának és temetésének. A székelység haraggal és boszuval eltelve várja az oroszszal való újabb mérközést.

„Julius másodikán — írja Graeza — tovább akarnak indulni, Erősd felől azonban szagatott, éles trombitaszó hallik. Jön a muszka! Annál jobb. Legálább hamarabb lehűthetik boszujukat.

A székelysereg kissé hátrább megy, Uzon felé, ahol kedvezőbb a csatater. Itt aztán harcizrendbe bontakozik. A középhad élére maga Gaál Sándor áll, a balszárnyat Szilágyi Samu, a jobbszárnyat pedig Szabó Nándor vezeti. A tüzérség parancsnoka: Gábor Áron.

Kevés vártatva, úgy kilenc óra tájban, elke-

dődik a mérközés. Adlerberg előbb lovas-rohamot intéz balszárnyunk ellen, majd gyalogosaival tör elő. De nem tágit ma a székely.

Gábor Áron boldog. Hisz az ágyudörgés a legkedvesebb muzsikája. Világospej lován a legdőlőbb golyózápor között halálmegvető nyugalommal száguld az egyik ütegtől a másikhoz. Biztat, dicsér, korhol.

Az egyik tüzér — egy 17—18 éves székely fiu — tulmagasra irányozván ágyujának az öblét, golyói az ellenség háta mögött csapnak le.

Gábor Áron odavágtat.

— Nem jól célozol, hékás; lennebb igazítsd azt az ágyut! — kiált a tüzérhez.

E pillanatban az oroszoknak egy hatfontos ágyugolyója kapja mellen. Gábor Áron jajszó nélkül fordul ki a nyeregéből.

Mintha a föld rendült volna meg a küzdő székelyek lába alatt. Megdőbbenne állják körül a véres holttestemet. Hátha megmenthető, hátha él még! Dehogy él, dehogy él. Vége annak. Balkarja csupa rones, hónaaljából a hus ki van szakítva, összezsuzott bordái közül kilátszik a szíve; az a bátor nemes szív, mely oly hön dobogott a hazáért.

S a másik pillanatban a düh üvöltése zug végig a hadsorokon.

— Elesett Gábor Áron! Megölték! Boszuljuk meg! Boszuljuk meg!

S haragtól lihegve, szikrázó szemekkel tör elő

a székelység; s üzi, veri, hajtja az oroszokat egész Kökösig, át az Olt hidján, ki a Székelyföldről.

Egy orosz tiszt beszél, hogy az egész erdélyi hadjárat alatt nem látott ennél irtózatosabb rohamot. „Akáresak egy kiéhezett tigrisfalka rohant volna ellenünk” — ugymond.

A diadalmas székely sereg visszafordul, s még aznap Eresztevénybe húzódik. Magával viszi kedves halottját is. Itt Eresztevény árnyas sikertjében akarják örök nyugalomra helyezni.

Másnap, jul. 3-án délelőtt volt a temetés. Komor gyászompával kísérik utolsó útjára bálványozott vezérüket. Kivonul az egész dandár, az összes tüzérség. A fekete posztóval leborított dobok lassu halk pörgése a gyászinduló. — Könybolábad minden szem.

Ott állnak a nyitott sir körül, a tábori lelkész ép a beszenteléshez fog, midőn a közeli dombháton Jesseulow orosz tábornok egy erős ezirkáló csapatja bukkán elő. Az orosz vezénylőtiszt abban a hiszemben, hogy a magyar sereg ellene nyomul, sietve fölállítja két ágyuját és a gyászolók közé tüzelget.

Képzeltető az iszonyu meglepetés.

— Állj! Vigyázz! — esendül meg a Gaál Sándor parancsszava. — A tüzérség előre, munkához! Mi pedig nem mozdulunk innen, bármi történjék is, míg a temetésnek nincs vége.

A tüzérség, me ynek Semsey századosa parancsnoka, kirobog a sikertől, gyorsan elhelyezkedik és lö. Né-

plikációkra vezethetne, melyeknek talán alkotmányos életünk adhatná megazárát. Azok a szállóigévé vált „magasabb tekintetek” esetleg az alkotmányos élet felfüggesztésére és az osztrák-magyar monarchia fentartása czéljából abszolutizmusra vezethetnek. Ennyit kockáztatnunk nem szabad, legalább ezért a kockázatért mi magyarok nem akarunk felelősséget vállalni.

A magyar közvélemény irányadó képviselői eddig azt a helyes álláspontot foglalták el a kiegyezés kérdésében, hogy se nem kérünk, se nem adunk indokolatlan előnyöket és ha az igazság és méltányosság szerint nem zárkozunk el bizonyos engedményektől, azt a billaterális szerződés értelmében csak úgy tehetjük, ha viszont rekompenzációt kapunk más oldalról. Ez volt a magyarálláspont eddig és ha a miniszterelnök ilyen rekompenzáció fejében hajlandó némi engedményre a kvótakérdésben, a fölötti ítéletünkkel várjunk legalább is addig, míg az Ausztriában való kiegyezési törvényjavaslatok egész komplexuma áll előttünk. Csakis ekkor lehet helyes ítéletet mondanunk. A miniszterelnök az osztrákok rideg, egyoldalú és visszautasító eljárásával szemben, amely mellett az egyezkedés csakugyan lehetetlen, mindenekelőtt kiemeli azt a nagyfontosságú feladatot, hogy a kiegyezést létrehozni legfőbb politikai szükségesség és ennek a kiegyezésnek létesítésénél az osztrákoknak is tartozó kötelességük közreműködni.

Ezzel az egyezkedésre és minden lehetőre és elérhetőre való kézségnek kijelentésével a magyar kormány minden felelősséget elhárított magától, mert csakugyan nem rajta mulik, ha a kiegyezés, nevezetesen a kvóta-kérdésben való meg egyezés nem fog létrejönni. Ez most már csak az osztrákok hibája fog lenni. Mi megmutatjuk az ország és világ előtt, hogy azon legmasabb tekintetek előtt meghajlunk és készek vagyunk az igazságos és méltányos alkura. Ha ez nem sikerül még sem, ez nem a mi hibánk.

Ez az igazi értelme Bánffy Dezső báró miniszterelnök kijelentésének, ki a kiegyezés megkötése és a kvóta-kérdésben való becsületes és igazságos alku iránt hajlan-

dóságát fejezi ki, de eddig se nem ígért, se nem adott Ausztriának semmit se.

R.

Háborus hírek.

Ugy látszik, hogy a görög-török háború vége felé közeleg, de már eddig is azon tanulságot merítettük az eddigi hadviselésből, hogy a görög vitészség sehogy sem áll arányban a görög szájhősködéssel. A háború rövid lefolyása alatt mindig csak futni láttuk a görögöket s a legfontosabb hadászati állásokat vagy kardesapás nélkül vagy rövid küzdelem után elhagyták s úgy szólva mindig „hátra felé koncentrálták magukat,” míg ellenben a török hadsereg megmutatta, hogy a világ legjobb, legvitészebb katonáiból van összeállítva s a hadmerénylet pedig igazán mintaszerű. A rövid és diestelen háború után Görögország anyagilag végkép kimerülve s erkölcsi leg teljesen megsemmisülve úgy látszik végre felhagy makacsságával s megkéri a nagyhatalmakat, hogy lépjenek közbe, legalább erre mutatnak a Görögországból érkezett legújabb hírek, melyek következőleg hangzanak:

Athén, május 10. A görög kormány kérte a hatalmak közbelépését a béke érdekében, megígérve egyúttal, hogy csapatait visszahívja Kréta szigetérről.

A porta megtagadta a fegyverszünet iránti kérést.

Hadi kárpótlást keveset kér a porta, azonban Thesszaliából elfoglal bizonyos részt, határigazgatási czímen.

Háromszékvármegye közigazgatási bizottsága üléséből.

(Vége.)

Népoktatásügy.

Csánki Gyula kir. tanfelügyelő jelentését az alábbiakban veszik olvasnánk:

Első ízben van szerenésém ez alkalommal, a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter ur ő nagyméltóságának intézkedése folytán a tek. bizottság előtt megjelentetni.

Méltóztassék megengedni, hogy ez első alkalommal a rendszeres havi jelentések formászerű keretéből kilépve, az általános szokáshoz híven megjelöljem pár szóval azokat az irányelveket, amelyek a vármegye népoktatási közigazgatásának élén vezérelni fognak.

Pár szóval csak! Mert ismervo hivatali elődömnök itteni működését, mely által ő nemcsak a tek. bizottságnak, hanem a vallás- és közoktatásügyi miniszter ur ő nagyméltóságának magas elismerését is kivívta; ismervo azokat az elveket és irányeszméket, a melyeket ő ezelőtt két évvel e helyen kifejtett és a melyek követése által amaz elismerésre méltó eredményeket elérnie sikerült: abban a kellemes helyzetben vagyok, hogy az előm tűzött feladatok teljesítése körül való működésem irányelveinek fejtegetésével nem kell sokáig fáradszonom a tek. bizottságot. Csak emlékeztetnem kell időznem a hivatali elődöm által elműndöttakat s hozzá tennem: „ez az én programmom is!”

A minthogy a dolog természete szerint nem is lehet másként!

Abban a szervezetben, a melyben ma a közigazgatás s közelebbről a népoktatási közigazgatás mozog, azon a helyen, a mely e szervezetben a kir. tanfelügyelők, mint a közig. bizottság tanügyi előadói számára ki van jelölve, — itt és akkor, a midőn nemcsak a tanügyi előadónak, hanem a bizottságnak magának is minden teendője elő van írva, minden lépésnek meg van mintegy szabva az irány: a program csakis egy lehet és ez az, a melyet hivatali elődöm a közelmúltban részletesen kifejtett a tek. bizottság előtt, a gyors és jó közigazgatás, a tanügyi előadó szemüvegben a gyors és jó népoktatási közigazgatás, a jó iskola.

A feladat, a czél tehát egy, csak az elválasztottak, a vezetéssel megbízottak egyenisége az, a mi a tanfelügyelőség és tanfelügyelőség, az egyik és a másik tankerület vezetésében itt-ott mutakozó különbséget alkotja. Vagy hogy saját énjét, saját egyéniségét, egyéni jó vagy rossz tulajdonát kellene tu-

lajdonképen az embernek itt feltárnia, ha abba a helyzetbe akarná juttatni a tek. bizottságot, hogy az már ma véleményét alkothasson magának affelől, hogy milyen lesz az új vezetés, az új ember működése.

E feladat teljesítését méltóztassék elengedni tekintetes bizottság!

Igyekeztem ugyan én mindenkor megismerni önmagamát s annyira, a mennyire talán sikerült is ezt ma már előltnem; de ezeket az ismereteket itt feltárni még sem tartom helyén valónak.

Csak annyit jelezhetek, hogy a munka, a kötelességteljesítés, a kötelességek lelkiismeretes teljesítése volt egyik legfőbb életemem; ez volt mindenütt, hova eddig miniszterem bizalma állított, egyedüli programom s ez lesz — ha Isten segít, működésem ez új téren is.

E program megvalósításához, e vezérely mellett a vármegye népoktatásügyének a hivatali elődöm által megkezdett irányban, az ő általa lefektetett alapokon való tovább fejlesztéséhez kérem a tekintetes bizottság, kérem különösen és első sorban a bizottsági elnök ur, vármegyénk főispánja ő nagyméltóságának, aztán a bizottság általam mélyen tisztelt minden egyes tagjának s ezen a népoktatásügy iránt táplált megleget érdeklődés tekintetében országsszerző híres vármegye egész közönségének szíves támogatását.

Áttérve már a vezetésemre bízott közigazgatási ág, nevezetesen a népoktatási közigazgatás s magának a vármegye népoktatásügyének ápril havi állapotára vonatkozó jelentésem előterjesztésére, van szerenésém a tek. bizottság előtt tiszteltettel jelenteni, hogy a lefolyt ápril hóban beérkezett hivatalomba 239 ügydarab, a mely 421 kiadvánnyal nagyrészt elintéztet is nyert.

A vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter ur ő nagyméltósága a kezdimartonos és a középajtai állami elemi iskolák költségvetéseit megállapította; a rétyi, dobollói elemi és a sepsi-szentgyörgyi polg. fiúiskolák ev. ref., illetőleg g. kel. hitoktatói részére tiszteletdíjat engedélyezett; az albisi és kilyéni áll. elemi iskolák számára beszerzendő butorok költségeit engedélyezte; az előpataki és bitai áll. elemi iskolák és a k.-vásárhelyi „Erzsébet” árvaleánynevelő intézet részére (75, 116, 400 frt) államsegélyt utalványozott; Bonczédi István árapataki községi tanító az orsz. nyugdíjintézet tagok sorába felvételre. Mihályfalvi Károly kishoronyói, Reunceanu Illés, Győrbiro Samu, Király Sándor hidvégi, Benkő András erődi állami elemi iskolai, továbbá Jakab Álmcs s.-szentgyörgyi, Biró Béla ezofalvi, Szolnoki Irén és Útő András községi tanítók nyugdíj igényei helyesbítették.

Van szerenésém továbbá bejelenteni, hogy vallás- és közoktatásügyi miniszter ur ő nagyméltósága Gidófalva községben, a község ajánlatának elfogadása mellett az 1897/98. tanévtől kezdve egy magyar tannyelvű állami elemi iskola felállítását kimondotta s ez iskolához egyik tanítót Orbán László volt községi tanítót kinevezte; a másik tanítói állomás betöltése czéljából pedig később fog intézkedni.

Iskolálatogatás a hivatal átvétellel járó rendkívüli teendők miatt az elmúlt hóban nem eszközöltetett.

Fogházügy.

Solium Miklós kir. ügyész jelenti, hogy a kézdivásárhelyi kir. törvényszék, valamint a megye területén levő kir. járásbíróági fogházakban 1897. április hó utolsó napján le volt tartóztatva 50 elítelt, 24 vizsgálati, összesen 74, ezekből 55 férfi, 19 nő.

Időközben megfordult 74 egyén.

Rabélelmezésre kiadott 227 frt 60 kr.

Bűnvádi jelentés beérkezett 75.

Súlyosabb bűnösöt 3 merült fel.

Törvényszéki bonczolás 3 esetben volt.

Négy összeférhetlenségi ügy.

A képviselőház összeférhetlenségi bizottsága Apáthy Péter elnökle alatt tartott ülésében tárgyalás alá vette a Várossy Gyula által a ház nyílt ülésében Tolnay Lajos, Benke Gyula, Neumann Ármán és Sámuel Lázár képviselőkre nézve azon alapon tett összeférhetlenségi bejelentést, hogy

a budapesti takarékpénztár és országos zálogkölcsön részvénnyársaság, melynek igazgatósági tagjai, a kormánytól zálogkölcsön-üzlet folytatására jogot nyert.

Az elnök bemutatja Sámuel Lázár levelét, mely szerint még a bejelentés előtt lemondott a nevezett intézetnél való igazgatói állásáról s lemondása elfogadott és a kereskedelmi törvényszék végzésével cégjegyzési jogosultsága töröltetett. A bizottság ennek alapján elhatározta, hogy Sámuel Lázár nézve tárgytalan a bejelentés.

Ezután Várossy Gyula kijelenti, hogy az 1875-iki törvény alapján az összeférhetlenség esetét látja felforgatni, a mennyiben a takarékpénztár hatvan évre megkapta a kormánytól a közli zálogra nézve a koncessziót s engedményesi viszonyba lépett, a kormánnyal oly szerződés alapján, mely a kormánynak ingerenciát biztosít s főtartja a miniszternek a kamatláb megállapítását, miáltal a vállalatot előnyben részesítheti. Az összeférhetlenség erkölcsi oldala pedig abban áll, hogy a kamatláb megállapítása a kormánnyal lévén bízva, az intézet érdeke pedig az legyen, hogy minél nagyobb nyereséget érjen el, az intézet igazgatóinak képviselői függetlensége esorbat szenvedhet.

Benke Gyula fölemlíti, hogy Bánffy Zsigmond ellene ugyanez ügyből kifolyólag szintén tett bejelentést. Kéri ennél fogva, hogy a kettő együttesen tárgyalassék.

Elnök kijelenti, hogy a bizottság határozata értelmében a két bejelentés együttesen tárgyalatik.

Ezután Tolnay Lajos társainak nevében is előterjeszti, hogy az intézet nemcsak hogy kizárólagosságot nem nyert, hanem egy a törvény határozmányai, mint a többi zálogintézetekkel szemben semminemű kedvezményben nem részesült.

A törvény — ugymond az előterjesztés — mindenhol azt kívánja, hogy az összeférhetlenségi esetnek egyik nélkülözhetetlen követelménye az legyen, hogy a kormánnyal szerződési viszony fegorjon fön. Ámde kérdezzük, vajon létezik-e a jelen esetben a Budapesti Takarékpénztár és a kormány között szerződési viszony? Határozottan nem. A kormány törvény alapján egy szigorú rendelettel adott ugyan a Budapesti Takarékpénztárnak zálogüzletre vonatkozó engedélyt, de ez magában véve még szerződési vagy egyáltalán magánjogi viszonyt a kormány és az említett társulat között ép oly kevésbé állapít meg, mint nem létezik az építés és az állam között engedélyezett ipara alapján szerződési viszony. Szerződési viszony az 1875. évi törvény szelleméből, de a dolog természetéből kifolyólag csak akkor keletkezik, ha a jogok és kötelezettségek bizonyos közvetlen magánjogi ellenszolgáltatást állapítanak meg egy az egyik, mint a másik részről. Már pedig a jelen esetben a kormány a közönség és a közjó érdekeit biztosította ugyan az említett társulattal, de a takarékpénztár a vállalatot nem töle, hanem egy általános törvény alapján nyerte, ezen vállalat nem vonatkozik egy kincstári tulajdonra vagy jogosítványra és abból a kormánnyra, illetve a kincstárra mint olyanra semminemű előny nem hárul. A takarékpénz-

tár a koncesszióért a kormánynak nem fizet egy krajczárt sem és a kormány mint olyan, nem kötelezte magát a társulattal szemben semmire. Felügyeleti joga nem bir szerződési jelleggel, hanem az közfunkcióinak egyik általános integráló alkatrészét képezi. Tehát ezen engedélyt az 1875. évi törvény szempontjából egyáltalán szerződésnek tekinteni nem lehet.

Kifejtik ezután a Budapesti Takarékpénztár fontos gazdasági misszióját.

Végre még arra mutatnak rá, hogy a koncesszióknak legsarkalatosabb intézkedése, t. i. az, mely a kamatokra vonatkozik, csak a koncesszió kiadásától számított 10 év múlva kerülhetne esetleg változtatás alá, már ezen okból is alulírottak összeférhetlenségéről ez idő szerint ezért nem lehetne szó, mert ezen 10 év csak 1905-ben, vagyis ezen országgyűlési ciklus után jöhetne szóba.

Ezen koncesszió 1895-ben, tehát a jelen országgyűlést megelőzőleg lett kiadva és még akkor is, ha szerződési jelleggel bírpa és összeférhetlenségi esetenek tárgyi alapját képezhetné, ezen esot csak ezen országgyűlés után állhatna be.

Mindezen okokból kéri a bejelentés elutasítását.

Várossy Gyula, Neumann Árm Rátkay László és Benke Gyula hozzászólásai u. a. a tárgyalást befejezték, s rövid zárt tanácskozás után az elnök kijelentette, hogy a bizottság érdemleges ítéletet akkor fog hozni, a midőn az előtte fekvő többi összeférhetlenségi bejelentés tárgyalását is befejezte.

Ujdonságok.

— **Időjárásunk.** Ugy látszik, hogy a gazdák rémei a fagyos szentek is elmúlnak minden baj nélkül. A levegőt a kellemetlen szentek egy kissé lehűtötték ugyan, de fagy az első két napon nem volt s valószínű, hogy ezután sem lesz. A tavaszi kritikus napok közül még csak Orbán van hátra e hó 25-én s azután indul meg csak igazán a tenyészet.

— **Husz éves főispáni jubileum.** Május 9-én reggel 9 órakor népes értekezlet volt Gábor Péter, Háromszékvármegye alispánja lakásán, hol az értekezlet az alispán meghívására az egész vármegye közönségét kellemesen érintő örvendetes dolog fölött tanácskozott. A jövő hónapban lesz ugyanis husz esztendeje, hogy hatálykai Potsa József Háromszékvármegye főispánjává kinevezetett s június 26-án lesz huszadik évfordulója, hogy az esküdt letette s hivatalába ünnepélyes beiktatott, s erre a nagy nemzeti fontosságú munkásságra sugárzott le a millenniumi esztendőben Urunk és királyunk legfelsőbb elismerése is. Háromszékvármegye közönségének mély halálját és elővülhetetlen szeretetét fejezte ki a máj. 9-én tartott értekezlet lelkesedése, melylyel meghatározta, hogy nagydírmű főispánja Potsa József v. b. t. t. főispánjának huszadik évfordulóját f. év június hó 26-án megünnepeli. Az értekezlet e célból fölkérte Gábor Péter alispánt, hogy a mondott napra rendkívül közgyűlést hívjon össze, melyen a vármegye közönsége kifejezést adhasson szeretetének és haláljának.

— **Határozás.** Háromszékvármegye tisztikara mély fájdalommal tudatja szeretett tisztársának Seps-Szentiványi Hentor Béla urnak a miklósvári járás főszolgabírójának folyó év és hó 10-én d. u. 2 órakor életének 57-ik, közszolgálatának 30-ik évében — melyből 25 évet töltött a járás élén — történt elhunytát. Béke poraira! — Áldás emlékére!

— **Közgyűlés A „Kovásznai Fürdő Részvénytársaság” VII-ik évi rendes közgyűlést 1897. május 23-án d. e. 10 órakor Kovásznán, a Deák Imre-féle szinkörben fogja megtartani.**

— **Pályázat.** Lemondás folytán üresedésben lévő s évi 700 frt fizetéssel és 200 frt lakbér illetmény-nyel javadalmazott I. oszt. szolgabírói állásra ezen- nél pályázatot hirdetek. Felhivatnak ennél fogva mind- azok, kik az említett állásra pályázni kívánnak és az 1883. évi I. t. cz. 3 §-ában körülírt képesítéssel bir- nak, hogy szabályszerűen felszerelt pályázati kéré- süket hozzám legkésőbb f. évi június hó 1-ig adják be, mert később beérkező kérések figyelembe nem vétetnek. A választás a törvényhatóság legközelebbi közgyűlésén fog megejteni. Seps-Szentgyörgy, 1897. május 6-án alispán helyett: Szentiványi Miklós fő- jegyző.

Közgazdaság.

A trieszti általános-biztosító társaság (Assicurazioni Generali) f. évi április hó 12-én tartott 65-ik közgyűlésén terjesztették be az 1896. évi mérleget. Az előtűnik fekvő igen terjedelmes zárszámadás 60 oldalra terjed és mint minden évben, úgy az idén is számos rendkívül érdekes statisztikai adatokat tartalmaz. Ezen jelentésből látjuk, hogy a központi igazgatóság a napirend előtt szomorú kötelességnek felelt meg, midőn el- hunyt, felejtetlen, érdeműs magyarországi képviselőjéről Rott Józsefről következőképen emlékezett meg kegyeletteljesen: — „Rott József budapesti képviselőgárdájának főnöke, legelőkelőbb munkatársunk, ki kora ifjúsága óta felülmúlhatlan buzgalom- mal szentelt teljes tevékenységét és szellemének kiváló adom- anyait a társaság érdekében, a mult év végén súlyos beteg- ségnek esett áldozatul. Rott József, elhunyt kártársunk emlé- két mindig tisztelőben fogjuk tartani és önké bizonyosan csat- lakoznak mély gyászunkhoz és ennek ünnepes kifejezést is fognak adni.”

Az évi jelentésből látjuk, hogy az életbiztosítási osztály díjtartaléka 1896. évi december 31-én 3,682,783 frt 61 król 48,914,760 frt 37 kr-ra emelkedett. Az ugyanakkor érvényben volt életbiztosítási tőke összegek 189,549,380 frt 95 kr-t tettek ki, míg az év folyamán bevett díjak 7,887,184 frt 57 kr-ra rugtak. A tüz és szállítmány-biztosítási ágakban a díj- és illeté- keivétel 11,660,231 frt 19 kr volt; miből 4,691,768 frt 19 kr viszonzbiztosításra fordítottat, úgy, hogy e tiszta díjbevétele 6,968,463 frt-ra rugott, mely összegből 3,315,061 frt 39 kr mint díjtartalék minden tehertől menten, a jövő évre vitétték át. A jövő években esedékesé váló díjkötelezőnyek összege 31,896,255 frt 27 kr-ra emelkedett.

Károkkert a társaság 1896-ban 9,890,288 frt 74 kr folyó- sitott. Ehhez hozzáadva, az előbbi években teljesített kárfizeté- seket a társaság alapítása óta károk fejében 291,247,887 frt 35 krnyi igen tekintélyes összeget fizetett ki. Ebből a kártérítési összegből hazánkra 54,452,856 frt 37 kr. esik, mely összeget a társaság 166,000 káresterben fizetett ki.

A nyereségtartalékok közül, melyek összesen 6,554,104 frt 64 kr-ra rugnak, különösen kiemelendők: az alapszabálysze- rint nyereségtartalék, mely 2,625,000 frt-t tesz ki, az értékpá- pirok árfolyamirigidatása és fedezetére alakított tartalék, mely daczára annak, hogy e célra egy 500,000 frtos külön tartalék áll fenn, az évi nyereségből kihalított 250,000 frttal 2,849,104 frt 64 kr-ra emeltetett fel és továbbá a 80,000 frt-ra rugó kétes követelések tartaléka. — Ezeket kívül fennáll még egy 120,000 frt-t kitevő külön alap, melynek az a rendeltetése, hogy az élet- biztosítási osztályban a kamatláb esetleges csökkenését kie- gyenlítse.

A társaság összes tartalékjai és alapjai, melyek első ran- gu értékekben vannak elhelyezve az idei átutalások folytán 61,051,211 frt 83 król 66,714,010 frt 30 kr-ra emelkedtek. Ezen értékekből több mint 18 millió magyar értékekre esik.

Ezen alkalommal fölemleltendők tartjuk, hogy a cs. és kir. felsőges uralkodó család magán és alapítványi uradalmának Magyar, Cseh- és Morvaországban lévő összes épületei, leltári készletei és terményei, valamint gyárai tüz ellen a trieszi álta- lános biztosító társaságnál (Assicurazioni Generali) és a ter- mesztmények jég ellen az Assicurazioni Generali leányintézeténél, a Magyar jég és viszontbiztosító részvénytársaságnál hos- zu időre lettek biztosítva.

Nyiltér*).

Tisztelettel tudatom t. megrendelőimmal, hogy lakásomat a mai naptól kezdve a néhai Kovács Áronné-féle házba tettem át, a hol is szíves láto- gatásért esdek

Ritter Ernestsztin,
női kalap-divatársmű.

(* E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk

Sz. 7308—96
tkvi.

Póthírdetmény,

A közdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhi- rre teszi, miszerint Pünköszt Lajos s- szentgyörgyi lakos végrehajthatónak k-szentléleki lakos Kőnczei Gyula és társai végrehajtást szenvedők el- leni 200 frt s jár. iránti végrehajtási ügyben 5899—96 sz. a. kibocsátott árverési hirdetményben a közdivá- sárhelyi kir. törvényszék területén lévő s k-szentlélek község határá- n fekvő és a k-szentléleki I. rész. 2556

sztkvben A+1—44 rendszámok alatt foglalt s az említett 5899 számú vég- zésben felsorolt hrszámú ingatlanok felerészére az ott kitett kikiáltási ár- ban az 1897. évi május hó 17-ik nap- jának délelőtti 9 órájára kitűzött ár- verés az 1881. LX. t. cz. 167. §-a alapján a közdivaszentléleki róm. kath. egyházközség végrehajtható érdekében is 1500 frt tőkekövetelés s járuléka- kielégítése vége t megtartatni fog.

A kir. törvényszék mint tkvi hatóság. Kézdí-Vásárhelyt, 1896. december 31-én

Gaál István,
kir. tvszki bíró.

Hirdetmény.

A Kovásznai Fürdő Részvénytársaság a Mikes fürdőt 3—6 évre haszonbérbe adja. Kikiáltási ár 250 frt évi haszonbér. Ennek 10 százaléka bánatpénzül teendő le az árveréskor, mely f. hó 15-én d. e. 9 órakor Kovásznán a „Fürdő r. t.” irodájában fog megtartatni.

Kovásznán, 1897. május 7.

A „Kovásznai fürdő r. t.”

dr. Zentai Dávid,
vezérigazgató.

A „Kovásznai fürdő részvénytársaság” VII-ik év rendes közgyűlése

1897. május 23-án d. e. 10 órakor Kovásznán, a Deák Imre-féle szinkörben fog megtartatni, melyre t. részvénnyesek tisztelettel meghívotnak.

A gyűlés tárgyai:

1. Az igazgatóság jelentése az 1896-ik évről.
2. A felügyelő bizottság jelentése.
3. Az igazgatóságnak és f. ü. bizottságnak a felmentvény megadása.
4. Az 1897. évi előirányzat előterjesztése.
5. Indítványok.

Kovásznán, 1897. május 3-án.

Potsa József,
elnök.

TRIESTI ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG

ASSICURAZIONI GENERALI Nyereség- és veszteség-számla az A mérleghez. Elemi biztosítási ág 1896.

KIADÁS.

BEVÉTEL.

	forint	kr.	forint	kr.		forint	kr.	forint	kr.
I. Kárkifizések (a kárfelvételi költségekkel együtt):					I. A biztosítási alapok áhozatala a múlt évről:				
1. Tűzbiztosítás, levonva a viszontbiztosítók részét	276964	39			1. Díjtartalek, levonva a viszontbiztosítók részét	3170600	52		
2. Szállítmánybiztosítás, levonva a viszontbiztosítók részét	998876	53			2. Tőkesített nyereségtartalek	1312500			
3. Jégbiztosítás, levonva a viszontbiztosítók részét	17	09			3. Értékpapírok árfolyamtartalek	107511	77		
4. Balesetbiztosítás, levonva a viszontbiztosítók részét	73971	62	383829	56	4. Kétes követelések tartalek	40000		5550615	29
II. Üzleti kiadások (levonva a viszontbiztosítók térít-ményeit):					II. Függő károk tartalek a múlt évről (levonva a viszontbiztosítók részét):				
1. Szervezési költségek (a folyó számlán teljesen törlesztve)	27721	70			1. Tűzbiztosítás	315156	17		
2. Jutalékok	822204	69			2. Szállítványbiztosítás	235690	06		
3. Folyó igazgatási kiadások	821208	93	1671135	32	3. Jégbiztosítás	420			
4. Adók és illetékek			521433	79	4. Balesetbiztosítás	50911	52	682.37	75
III. Leírások és egyéb kiadások:					III. Díjbevételek (levonva a törlesztéseket):				
1. Leírások kétes követelésekre	2513	44			1. Tűzbiztosítás	frt 8.307.925-34			
2. Egyéb kiadások: járulékok és kamat a hivatalkók ellátási pénztárába	70681	45	73194	89	le: viszontbiztosítás	3.387.478-93	4920445	41	
IV. Tartalek függő károkra:					2. Szállítványbiztosítás	frt 2.813.357-74	1511101	4	
1. Tűzbiztosítás, levonva a viszontbiztosítók részét	407413	74			le: viszontbiztosítás	1.407.339-25	14013	51	6315564
2. Szállítványbiztosítás, levonva a viszontbizt. részét	402937	98			3. Balesetbiztosítás (levonva a viszontbiztosítók részét)				
3. Jégbiztosítás, levonva a viszontbiztosítók részét	501		810552	72	IV. A tőkesített nyereségek hozadéka:				
V. A biztosítási alapok állása a számadási év végén:					1. Kéleson- és leszámítolási kamat, továbbá hitelintézeteknél és takarékpénztáraknál esztözött betétek kamata	34360	23		
1. Díjtartalek:					2. Jelzálogkövetelések kamatai	174496			
a) Tűzbiztosítás, levonva a viszontbiztosítók részét	2955475	85			3. Értékpapírok kamata	20 017	71		
b) Szállítványbiztosítás, levonva a viszontbiztosítók részét	359585	51	3315061	39	4. Ingatlanok tiszta hozadéka	51216	20	298514	14
2. Tőkesített nyereségtartalek	1312500				V. Egyéb bevételek:				
3. Értékpapírok árfolyamtartalek	1035660	44			1. Kötvényilletékek	517741	15		
4. Kétes követelések tartalek	40000		2988160	44	a) Tűzbiztosítás	16164	96		
VI. A balesetbiztosítási tárcának viszontbiztosítása			14719	84	b) Szállítványbiztosítás	1350	35	535263	46
VII. Évi üzleti nyereség			829178	76	c) Balesetbiztosítás			8145	67
Összesen			13590310	71	2. Könyvszerű árfolyam nyereség értékpapírokon				
					Összesen			13 00440	71

Nyereség- és veszteség-számla a B mérleghez. — Életbiztosítási ág. (1896).

I. Esedékes biztosítások és járadékok fizetése:					I. A biztosítási alapok áhozatala a múlt évről:				
1. Halálesetre szóló és vegyes biztosítások, levonva a viszontbiztosítók részét	2763800	03			1. Díjtartalek (levonva a viszontbiztosítók részét)	41700593	76		
2. Elélesi esetre szóló biztosítások, levonva a viszontbiztosítók részét	59 428	04			2. Díjtartalek a kamattal eseti ges hanyatlásának kiegyenlítésére	3431478	20		
3. Járadékfizetések	144460	85	1501088	42	3. Kéleson- és leszámítolási kamat, továbbá hitelintézeteknél és takarékpénztáraknál esztözött betétek kamata	40000			
II. Fizetendő visszavásárolt könyv kárt, levonva a viszontbiztosítók részét					4. Tőkesített nyereségtartalek	1312500			
III. Üzleti kiadások (levonva a viszontbiztosítók térít-ményeit):					5. Értékpapírok árfolyamtartalek és kiegészítő tartalek	174496	07		
1. Szervezési költségek (a folyó számlán teljesen törlesztve)	38474	94			6. Kétes követelések tartalek	40000			
2. Szervezési költségek (a folyó számlán teljesen törlesztve)	379069	12			7. A biztosítottak osztalekalapja	756503	93	4915482	35
3. Folyó igazgatási ügyek	571033	72			II. Függő károk tartalek a múlt évről (levonva a viszontbiztosítók részét):				
4. Behajtási jutalékok	15074	85			1. Tűzbiztosítás				
5. Orvosi költségek	60524	42	1199857	15	2. Szállítványbiztosítás				
6. Adók és illetékek			86109	23	3. Jégbiztosítás				
V. Leírások és egyéb kiadások: Leírások kétes követelésekre és ingatlanra					4. Balesetbiztosítás				
VI. Függő károk tartalek:					III. Díjbevételek				
1. Halálesetre szóló és vegyes biztosítások, levonva a viszontbiztosítók részét	325473	90			1. Halál esetre szóló és vegyes biztosítások	7.050.183-53			
2. Elélesi biztosítások, levonva a viszontbiztosítók részét	176318	02			levonva a viszontbiztosítási díjat	314.256-08	6785927	43	
3. Járadékfizetések	4609	38	106400	30	2. Elélesi biztosítások	684.631-18	689784	71	
VII. A biztosítási alapok állása a számadási év végén:					3. Járadékfizetések	2.906-77	152319	46	7670331
1. Díjtartalek:					IV. A tőkesített nyereségek hozadéka:				
a) Halálesetre szóló és vegyes bizt. levonva a viszontbizt. részét	frt 40.713.009-93				1. Kéleson- és leszámítolási kamatok, valamint a hitelintézeteknél és takarékpénztáraknál lévő betétek kamatai	10349	72		
b) Elélesi biztosítások, levonva a viszontbiztosítók részét	4.642.967-12				2. Kötvényekre adott kölcsönök kamatai	21519	23		
c) Járadékfizetések	1.431.362-44				3. Jelzálogkövetelések kamatai	1209 9	9		
2. Díjtartalek:					4. Értékpapírok kamatai	103317	54		
a) Halálesetre szóló és vegyes bizt. levonva a viszontbizt. részét	1.880.564-90				5. Ingatlanok tiszta hozadéka	20101	35	2273451	58
b) Elélesi biztosítások, levonva a viszontbiztosítók részét	126.255-98				V. egyéb bevételek:				
3. Külön tartalek a kamattal esetleges hanyatlásának kiegyenlítésére	120000				1. Kötvényilletékek	47877	93		
4. Tőkesített nyereségtartalek	1312500				2. Egyéb üz mi bevételek	55857	71		
5. Értékpapírok árfolyamtartalek és kiegészítő tartalek	2533444	20			3. Könyvszerű árfolyamnyereség értékpapírokon	778917	13	82683	28
6. Kétes követelések tartalek					Összesen			603 5325	25
7. A biztosítottak osztalekalapja	620356	83	53421091	40					
VIII. Évi üzleti nyereség			627698	23					
Összesen			60833325	25					

Az ASSICURAZIONI GENERALI vagyonállása 1896. december 31-én.

TEHER.

VAGYON.

Folyó szám	A tétel neve	A		B		Összesen		Folyó szám	A tétel neve	A		B		Összesen	
		forint	kr.	forint	kr.	forint	kr.			forint	kr.	forint	kr.	forint	kr.
1	A részvényesek adóslévelei a tőke be nem fizetett részéről	1837500	—	—	—	1837500	—	1	Alapítók	2627000	—	262500	—	250000	—
2	Ingatlan bírtok	—	—	465000	—	465000	—	2	Tőkesített nyereségtartalek	112500	—	131250	—	262500	—
3	a) Városi ingatlanok	—	—	—	—	465000	—	3	a) Tartalekalap az értékpapírok árfolyam ingadozásának fedezésére	105660	44	20344	20	30694	61
4	b) Mozdártsági bírtokok	1277600	—	—	—	1277600	—	4	b) Kiegészítő tartalek	—	—	51000	—	51000	—
5	Gazdasági termények	136155	11	—	—	136155	11	5	Tartalekalap kétes követelések fedezésére	40000	—	4000	—	8000	—
6	a) Építés alatt álló intézeti ház Poznában	—	—	925059	91	925059	91	6	a) Díjtartalek folyó biztosításokra	—	—	—	—	—	—
7	b) Építés alatt álló intézeti ház Milanóban	—	—	15564	72	15564	72	7	az A mérlegben	33061	39	—	—	33061	39
8	Kölcsönök a társaság elöljáróitól, költségeire	—	—	5690938	18	5690938	18	8	Díjtartalek a folyó biztosításokra	—	—	—	—	—	—
9	Kamatok jelzálogdíjra biztosított tőke-kölcsönök ingatlankra	80000	—	5031659	45	3161659	85	9	a) Díjtartalek a B mérlegben	—	—	467870	9	467870	9
10	Kölcsönök értékpapírokra	207501	60	—	—	207501	60	10	b) Díjtartalek a B mérlegben	—	—	2006320	88	106380	48
11	Alum- és más értékpapírok	4128756	08	40928503	18	45055259	26	11	c) Külön alap a kamattal esetleges hanyatlásának kiegyenlítésére	—	—	120000	—	120000	—
12	Folyó kamatok	128024	98	257407	14	385432	07	12	Tartalek függőben lévő kifizetésekre	—	—	—	—	—	—
13	Váltak a tárcában	163938	26	—	—	263938	26	13	az A mérlegben	—	—	—	—	—	—
14	Rendelkezésre álló pénzek hitelintézeteknél és takarékpénztáraknál	1458356	22	129254	13	1617610	35	14	az B mérlegben	610852	72	—	—	610852	72
15	Készpénztár az intézet igazgatóságánál és fiókjainál	326555	97	34428	11	761284	08	15	Összetartalek az eléletbiztosításban nyereményekkel	—	—	606500	30	606500	30
16	Maradvány a viszontbiztosítók számláiból	259733	12	43047	69	301780	81	16	biztosítottak javára	67613	86	—	—	620386	83
17	Maradvány az intézet fiókjának számláiból	115399	82	232805	20	1379205	02	17	a) Hivatkoások ellátási pénztárának vagyona	—	—	—	—	67613	86
18	Maradvány a B mérleg folyó számláiból	551146	17	—	—	551146	17	18	Jelzáloghitelintézet	—	—	—	—	—	—
19	Adósság kölcsönözött eszközök alatt	86069	84	14818	05	300887	89	19	Egy-neg a viszontbiztosítók számláján	1092734	10	55884	44	1148618	54
20	a) Letétek kassza és biztosíték gyanánt	1723076	30	1831395	55	3553471	85	20	Egy-neg az intézet fiókjainak számláján	4127	40	—	—	4127	40
21	b) Letétek Goldschmidt alapítvány	3000	—	—	—	3000	—	21	Egy-neg az A mérleg folyó számláján	—	—	551146	17	551146	17
22	c) Besso József alapítvány	6000	—	—	—	6000	—	22	Hitelezők különböző címeken	291056	35	55145	21	246201	57
23	d) Calabi R. alapítvány	3000	—	—	—	3000	—	23	Betettek kezesség és biztosíték gyanánt	12076	30	1831395	55	3553471	71
24	Butorzat és vasszerények a társaság összes hivatalaiban, éreztáblák, papír- és nyomtatvány az összes rakományban	—	—	—	—	—	—	24	Gérség alapítvány	5213	74	—	—	5213	74
25	Előlegezett jutalékok és szervezési költségek	—	—	—	—	—	—	25	Gérség alapítvány	4977	50	—	—	4977	50
		13912112	42	59673761	31	73585873	73	26	Gérség alapítvány	3000	—	—	—	3000	—
								27	Gérség alapítvány	3000	—	—	—	3000	—
								28	Hesso József alapítvány	3000	—	—	—	3000	—
								29	Calabi R. alapítvány	3000	—	—	—	3000	—
								30	a) Nyereség előirata (A mérleg)	—	—	frt 1.060.86	—	—	—
									b) Nyereség az évi üzletről	—	—	829.178.76	—	—	—
										830239	62	627693	23	1457937	85
										18914113	42	59673761	31	73585874	73

Az 1896. decz. 31-én a jövő évekre érvényben maradó díjkelevezények értéke: frt. 31.896.255,27.

A cs. kir. szab. Assicurazioni Generali központi igazgatósága Triestben.

Besso József, Besso M.,

Dr. Bozza Camillo,

Baró Bruck Otto,

Romanin-Jacur Manó,

Baró Morpurgo József,

Segré V.

HEGEDÜS SÁNDOR,

igazgató-tanácsos.

A vezérnök: Richetti Odón.

Magyarországi vezérnök: Steinhardt, Poór.

Az intézet hivatalos helyiségei Budapestben, Dorottya-utca 10. szám alatt, az intézet saját házában.

Bővebb zárszámadási jelentések az alanti ügynökségnél kaphatók. Ugyanott felvilágosítások a legnagyobb készséggel adnak és élet-, tűz-, szállítvány és üvegbiztosítások az Assicurazioni Generali, jégbiztosítások a Magyar jég- és viszontbiztosító részv. társaság és baleset elleni biztosítások az Első o. ált. baleset ellen biztosító társaság számára a legelőnyösebb feltételek és legolcsóbb díjak mellett fogadtatnak el.

A kézdivásárhelyi ügynökség:

Kupán József.